

ad § 45. Saafremt Kommissionerne alene skulde beskæftige sig med kommunale Ekspropriationssager, kunde der vistnok være Tvivl om den ved nærværende Paragraf foreslaaede Bestemmelses Hensigtsmæssighed, fordi der da kunde være nogen Fare for, at der fra vedkommende Kommission — maaske fra en særlig myndig Formand — fremkom Forslag til almindelige Overenskomster, der havde et lidt ensidigt Præg. Men da Kommissionerne ogsaa skal beskæftige sig med kommunale Omlægninger, hvor ofte overordentlig mange, rent private Interesser skal forliges indbyrdes, og da der, som udtalt i de almindelige Bemærkninger til det her omhandlede Lov-Afsnit, vistnok hyppigst kun vil være ganske enkelte Grundejere, som viser en saadan Omlægning Modvillie, har Udvalget ment, at Paragraffens Bestemmelse vilde være heldig.

ad § 46. Selv om Kommissionernes Behandling af en Sag forkortes noget efter Bestemmelserne i § 43, Pass. 3, maa den dog ofte blive af ret lang Varighed, og da sikkert en stor Del af de behandlede Sager vil omfatte Krav, som de i nærværende Paragrafs Pass. 2 omtalte, har Udvalget ment af Hensyn til Kommunens Tarv at burde foreslaa den i nævnte Passus indeholdte, særlige Bestemmelse, og at kunne gøre det uden Betænkelighed, idet private Interesser næppe trædes for nær derved.

ad § 47. Naar det ved denne Paragraf foreslaas, at Kommunen forskudsvis skal udrede Omkostningerne ved Udjævninger (og der tænkes her baade paa de egentlige »Kommissionsudgifter« og paa Erstatningsydelser o. desl.), er derved kun angivet et Princip, som allerede nu i det væsentlige følges, naar Kommunen udfører f. Eks. større Kloakanlæg for Privates Regning. En anden, rimelig Ordning end den her foreslaaede turde det for øvrigt ikke være let at finde.

ad Afsnit IV. Bygninger.

Det kan næppe forundre Nogen, at Bestemmelser om københavnske Bygninger i et Forslag til en Lov, som først kan træde i Kraft ca. 20 Aar efter den tilsvarende, bestaaende Lovs Ikrafttræden, er ændret paa adskillige Punkter. Saadanne Ændringer har været betingede ved Byens Vækst (baade i Folketal og i Omraade), ved nye Bygningsmaader og ved Hygiejnens Krav. Endelig har ogsaa Hensynet til Indførelsen af det metriske System, som allerede berørt under Omtalen af § 7, gjort visse Forandringer nødvendige eller dog i høj Grad ønskelige.

De foreslaaede Ændringer vil dog ikke findes at være meget vidtgaaende. Hele Udvalget har selvfølgelig været klart over, at selv beskedne Fremskridt i hygiejnisk og andre Henseender kræver ret betydelige pekuniære Ofre — i alt Fald øjeblikkelig —; og man har derfor paa hvert Punkt maattet veje Fremskridtene mod de økonomiske Interesser. Naar man saa ofte er blevet staaende ved temmelig smaa Forbedringer, bør det fremhæves, at Udvalget er gaaet ud fra, at en Lov baseret paa det fremsendte Lovforslag ikke vil faa en saa lang Levetid som Bgl. 89. Love, der angaar Bygningsforhold, bør ændres med ikke altfor lange Mellemtidrum, og ved hver saadan Ændring vil der da være Lejlighed til at foretage nye Forbedringer. Bekostningerne, der hænger sammen med Fremskridtene, vil da ikke føles saa stærkt paa engang, og det vil vistnok da lettere blive bemærket, hvorledes tidligere, til Forbedringer udgivne Penge har baaret Frugt.

I Tilslutning til, hvad her er fremsat, maa der endnu gøres opmærksom paa, at ved de stedfundne Afvejsninger af økonomiske Hensyn mod hygiejniske og lignende Krav har Udvalget i mange Tilfælde kun kunnet naa til Enighed derved, at der snart fra den ene, snart fra den anden Side er vist en ikke ringe Resignation.

En nærmest formel, men dog væsentlig Afvigelse mellem Lovforslagets og Bgl. 89's Bestemmelser om Bygninger vil findes deri, at den allerstørste Del af sidstnævnte Lovs rent konstruktive Bestemmelser om Murtykkelser, Bjælkelagsdimensioner, Skorstenør o. s. v. ikke er optagne i selve Lovforslaget, men samlede i en særlig »Bygnings-Vedtægt«, der medfølger det fremsendte Lovforslag i den af Udvalget vedtagne Affattelse. En Ordning som den saaledes trufne, der allerede er omtalt i Indledningen til nærværende Betænkning, tilstræbes nu tildags ret almindelig ogsaa i fremmed Bygningslovgivning og maa sikkert siges at være hensigtsmæssig. Nye Bygningsmaader og nye Bygningsmaterialier fremkommer i vor Tid saa at sige daglig og ønskeliggør ofte Forandringer i eller Tilføjelser til gældende, rent konstruktive, tekniske Bestemmelser. Det er da heldigt, naar slige Bestemmelser findes i en kommunal Vedtægt, i hvilken der forholdsvis let kan foretages Ændringer, uden at det hele Lovgivningsmaskineri sættes i Bevægelse.

Om Afsnittets enkelte Paragraffer skal Udvalget bemærke følgende:

ad § 48. Jfr. Bgl. 89, § 2.